

“İÇTEN, SAMİMİ SAYGI VE EDEP”

Şeyh olan o kutlu kişiler, arif olan kişilerdir. Arif kişi işin başını ve sonunu görür. Görmekle kalmaz her işin sebebini ve hikmetini hakkıyla bilir. O mübarek şahısları belki zayıf aciz ve muhtaçmış gibi görebilirsin. Bu şekilde görüyor ve kabul ediyorsan cahillerdensin demektir. Gerçekte onlar aslan gibidirler. Bütün gönüller de onların ormanıdır. Ümit ve korku gibi onların yani insanların gönüllerine girip yerleşirler. Yeryüzünün ve gökyüzünün sırları onlara gizli değildir. Ey mahsul vermeyen yabancı ot misali faydasız olan bahtsız kişiler, onlara karşı kalbinizde ve gönlünüzde edepsizce ve düşmanca fikirler taşımaktan kendinizi muhafaza ediniz.

Sırf beden olan maddiyata dışa önem veren kişilere göre edep ve saygı dışıdır ve dış görünüşe göredir. Çünkü onlar arif kişiler gibi gizli sırlara vakıf değildirler. Gönül sahiplerine karşı içten edep göstermeliyiz. Çünkü gönüllerin sırlarını bilirler. Oysa sen tam aksine dünya makam ve mevkisi ve menfaati için “kör” kişilerin gelip geçtikleri kapı önünde duruyor ve seni görüp ihtiyaçlarına cevap vermesini bekliyorsun. Aksine gözü gören sırları bilen kimselere karşı edebi terk ediyorsun. İşte bu saygısızlıktan ve ahmaklığından dolayı şehvet ateşinde odun oldun da haberin yok. Senin kendinde yolu gösteren ışığın yok. Bu nedenle körlere karşı yüzünü güzelleştiriyor , üstünü başını düzenliyor vs.ni görüp ihsanda bulunmasını bekliyorsun. Görenlerin huzurunda yüzüne pislik sürüyorsun. Ne aymazlıktır, ne edepsizliktir, ya Hu!!! Sen o pislik sürdüğün yüzünle de olsa gözü gören kimseler huzurunda dur ve onlara ihtiyacını arzet ve nazlan. Mutlaka ihtiyacın giderilecek, derdine derman olunacaktır!!!

Bu kadar anlatmama karşın yine anlamıyorsan, körlerin kapısında medet ve yardım bekliyorsan; herhalde sende körsün derim. Çünkü bir kimsenin kör olduğunu ancak kör görmez. Madem körsün hiç olmazsa koku alma duyuna güven. Hak aşıklarının, sadıklarının gül ve reyhan, misk kokularına doğru yönel. Eğer o gül kokusunu da alamıyorsan vah sana derim. O vakit derhal o güzel kokuları hissetmene mani olan nezle grip hastalığını burnundan defet kurtul. Çünkü nezle iken koku hissi olmaz. Neticede gözün görmese dahi güzel kokuları hissettikçe canın çeker o tarafa doğru yönelirsin. Gül kokusunun kaynağına ulaştınca da o koku kör gözlerine ışık olur ve görür hale gelirsin. Nasıl böyle bir şey olur, kokuyla da görmüyor gözler açılır mı?demeyesin. Muhakkak Hak bağının güllerinin kokusu gözlere nurdur. Hz. Yakup(A.S) gözü görmez hale gelmişti. Bunu hatırlarsınız herhalde. Peki, sorarım inanmayan gözleri Hak ve hakikate kapalı kişilere Hz.Yakup(A.S)’ın gözü nasıl açıldı ve görür hale geldi. Oğlu Hz.Yusuf(A.S) kendi gül kokusunu, ten kokusunu taşıyan gömleğini kardeşlerine verip bunu babam Hz.Yakup(A.S)’ın gözlerine sürün dedi. Böylece Hz.Yakup(A.S)’ın gözleri açıldı. Peygamber Efendimiz(S.A.V) Hazretleri namaz için gözümün nuru derdi. Efendimiz(S.A.V) hazretleri namazda gözleri nurlandıran , o Hak bağının gül kokusunu alırdı. Ya biz ne kokusu alıyoruz hiç düşündünüz mü?

Cenab-ı Allah , gözü Hakk’ı gören burnu, güzel hakikat kokularını hisseden, ehlullaha ve arif kişilere içten samimi saygılı ve edepli olan kullarından eylesin.